

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1528/2025
21.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Тмушића, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Тмушића, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. став 1. и 5. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, те на име осталих трошкова кривичног поступка – трошкова привођења из Окружног затвора у Чачку износ од 1.760,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да на име накнаде штете исплати оштећеној Цркви Светог Јована Крститеља из ... износ од 9.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Наведена пресуда је постала правноснажна даном њеног доношења 09.09.2025. године, с обзиром да су се по објављивању пресуде јавни тужилац и окривљени одрекли права на жалбу.

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 07.11.2025. године одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Тмушића, која је изјављена против пресуде Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Тмушић, због повреда закона из члана 74.

тачка 2), члана 438. став 1. тачка 1) и 5), члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1), 2) и 3) и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине у целини правноснажну пресуду Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године и предмет врати на поновну одлуку и да одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак, као и да сходно члану 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа уколико сматра да би његово присуство било од значаја за доношење одлуке.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редован правни лек. Наведена одредба важи истовјетно и за браниоца окривљеног, с обзиром на ограничење његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП).

Сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП, поред таксативно набројаних повреда законика због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године (која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости) постала правноснажна даном њеног доношења 09.09.2025. године, с обзиром да су се одмах по јавном објављивању наведене пресуде јавни тужилац и окривљени АА одрекли права на жалбу и нису захтевали посебно писмено образложење исте, дакле произилази да странке у конкретном случају нису користиле редовни правни лек против наведене правноснажне пресуде. Надаље, из списка предмета произилази да окривљени током предметног кривичног поступка није имао изабраног браниоца, нити браниоца по службеној дужности будући да с обзиром на висину запређене казне за продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. став 1. и 5. КЗ, које је окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца и за које је правноснажно оглашен кривим, није предвиђена обавезна одбрана, а произилази и да је окривљени тек након правноснажног окончања кривичног поступка и то дана 31.10.2025. године овластио пуномоћјем адвоката Ивана Тмушића који је дана 04.11.2025. године изјавио жалбу против наведене правноснажне пресуде,

а која је решењем Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 07.11.2025. године одбачена као недозвољена.

Имајући у виду све напред наведено, те имајући при томе у виду чињеницу да је бранилац окривљеног АА – адвокат Иван Тмушић жалбу против првостепене пресуде Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године поднео након што је иста постала правноснажна дана 09.09.2025. године и извршна дана 25.09.2025. године, а услед чега је и његова жалба од 04.11.2025. године одбачена као недозвољена, то, по налажењу Врховног суда, произилази да окривљени није користио редовни правни лек против правноснажне одлуке Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр.14/25 од 09.09.2025. године против које је поднет захтев за заштиту законитости, а што је један од услова прописаних чланом 485. став 4. ЗКП под којим окривљени, преко браниоца, може поднети овај ванредни правни лек, а који услов у конкретном случају није испуњен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивана Тмушића, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић